

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Ondřeje Bartoše v právní věci žalobkyně: **ALT POHLEDY, s.r.o.**, se sídlem Čechyňská 361/16, Brno, zast. Mgr. Radovanem Indrou, advokátem se sídlem Čechyňská 16, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 18. 3. 2025, č. j. 07026-12/2024-ERU, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2026, č. j. 29 A 37/2025-128,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á**.
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 7. 2024, č. j. 07026-7/2024-ERU, podle § 100 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, z moci úřední obnovil řízení o udělení licence na výrobu elektřiny vedené pod č. j. LIC-00938-11/2011-ERU. Předmětem obnoveného řízení je licence k výrobě elektřiny z FVE Pohledy, udělená právní předchůdkyni stěžovatelky rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 2. 2011. Rada Energetického regulačního úřadu v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla rozklad stěžovatelky a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[2] Důvodem pro obnovu řízení byl rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 1. 2024, č. j. 46 T 15/2023-10418, jímž byla schválena dohoda o vině a trestu uzavřená mezi státním zástupcem a obviněnými M. H., V. K., M. V. a společností ALT CHORNICE s.r.o. Podle správních orgánů z tohoto trestního rozsudku vyplynulo, že rozhodnutí o udělení licence stěžovatelce bylo dosaženo trestným činem, neboť v licenčním řízení byly předloženy nepravdivé revizní zprávy a další podklady neodpovídající skutečnému stavu fotovoltaické elektrárny.

[3] Žalobkyně se proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu bránila žalobou u Krajského soudu v Brně. Ten v průběhu řízení usnesením ze dne 26. 6. 2025, č. j. 29 A 37/2025-109, přiznal žalobě odkladný účinek. V záhlaví uvedeným rozsudkem však žalobu zamítl.

II. Žádost o přiznání odkladného účinku

[4] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku. Návrh odůvodnila tím, že podle § 100 odst. 6 správního řádu má rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno a správní orgán odkladný účinek nevyloučil. V nynější věci podle stěžovatelky rozhodnutí o udělení licence ze dne 28. 2. 2011 dosud nebylo zcela vykonáno, neboť na jeho základě nadále provozuje výrobu elektrické energie a dodává ji do distribuční soustavy. Správní orgán současně odkladný účinek rozhodnutí o obnově řízení nevyloučil.

[5] Podle stěžovatelky rozhodnutím o obnově řízení zanikly účinky původního rozhodnutí o udělení licence a tím i její oprávnění provozovat licencovanou činnost. Přiznáním odkladného účinku žalobě krajským soudem byly tyto následky po dobu řízení před krajským soudem dočasně odvráceny. Po zamítnutí žaloby však podle stěžovatelky znovu nastal stav, v němž na ni bezprostředně dopadají negativní důsledky rozhodnutí správních orgánů.

[6] Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by podle stěžovatelky vedlo k okamžitému přerušení provozu fotovoltaické elektrárny. Ta představuje její jedinou výdělečnou činnost. Stěžovatelka dále uvedla, že je vázána závazky souvisejícími s jejím podnikáním a že s trvajícím přerušením provozu elektrárny jsou spojeny další negativní ekonomické důsledky, které by již nebylo možné později kompenzovat, a to ani v případě jejího úspěchu v řízení o kasační stížnosti. Přiznáním odkladného účinku by podle stěžovatelky nevznikla újma jiným osobám a nebyl by dotčen ani důležitý veřejný zájem. Zdůraznila, že elektrárnu provozuje po dobu přibližně patnácti let na základě pravomocného rozhodnutí o licenci.

[7] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil. Uvedl, že licencovaná činnost byla od počátku založena na nezákonném rozhodnutí, jehož bylo dosaženo trestným činem. Za těchto okolností podle něj není namístě chránit stěžovatelku před důsledky protiprávního jednání jejího bývalého jednatele. Žalovaný zdůraznil veřejný zájem na tom, aby licencovanou činnost vykonávaly pouze subjekty splňující zákonné podmínky, které získaly oprávnění k této činnosti zákonným způsobem.

[8] Žalovaný dále poukázal na problematičnost dalšího hrazení podpory subjektu, který podle jeho názoru velmi pravděpodobně nesplňuje podmínky pro její čerpání. Upozornil také na možné obtíže při případném vymáhání neoprávněně vyplacené podpory. Stěžovatelka podle žalovaného hrozící újmu dostatečně neprokázala, neboť nepředložila konkrétní údaje o způsobu financování elektrárny, výši splátek, případné hrozbě zesplatnění úvěru, dostupných finančních prostředcích ani o dalších závazcích.

pokračování

III. Posouzení Nejvyšší správním soudem

[9] Kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Kromě formální podmínky, jíž je vznesení příslušného návrhu, je tedy pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20).

[11] Nejvyšší správní soud se proto nejprve zabýval tím, zda stěžovatelka dostatečně tvrdila a prokázala hrozbu újmy, kterou spojuje s právními následky nepřiznání odkladného účinku. Stěžovatelka v návrhu uvedla, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti povede k okamžitému přerušení provozu fotovoltaické elektrárny, která představuje její jedinou výdělečnou činnost. Dále obecně odkázala na závazky související s jejím podnikáním a na negativní ekonomické důsledky trvajících přerušení provozu elektrárny.

[12] Taková tvrzení však zůstala pouze v obecné rovině. Stěžovatelka nekonkretizovala, jaké má závazky vůči třetím osobám v souvislosti s provozem fotovoltaické elektrárny, v jaké jsou výši, zda a jak je nesplnění těchto závazků sankcionováno, jaké má disponibilní finanční prostředky ani jaké konkrétní následky by pro ni přerušení provozu elektrárny mělo. Nepředložila ani žádný finanční odhad dopadů, účetní podklady či jiné důkazy, z nichž by bylo možné dovodit rozsah a intenzitu tvrzené újmy.

[13] Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že znemožnění výkonu podnikatelské činnosti může v konkrétních případech představovat závažnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Musí však být zřejmé, jak se takový zásah do poměrů stěžovatele konkrétně promítne. Samotné tvrzení, že určitá činnost představuje jediný zdroj příjmů, k tomu bez dalšího nepostačuje. Stěžovatelka zejména netvrdila a nedoložila, že by jí v důsledku nepřiznání odkladného účinku hrozilo reálné likvidační riziko, nevratný zásah do majetkové sféry nebo jiný konkrétní následek, který by nebylo možné napravit ani v případě jejího následného úspěchu v řízení o kasační stížnosti.

[14] Za této situace stěžovatelka neunesla břemeno tvrzení a důkazní břemeno ohledně první podmínky pro přiznání odkladného účinku. Pokud není hrozící újma dostatečně konkretizována a doložena, nemůže NSS spolehlivě posoudit ani její intenzitu, ani to, zda je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. nepoměrně větší než újma, která by přiznáním odkladného

účinku mohla vzniknout jiným osobám nebo veřejnému zájmu. Již z tohoto důvodu nebylo možné návrhu na přiznání odkladného účinku vyhovět.

[15] Nejvyšší správní soud se přesto zabýval také tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ten v nynější věci naopak nelze považovat za neurčitý či pouze obecně tvrzený. Předmětem řízení je rozhodnutí o obnově řízení o udělení licence na výrobu elektřiny, které správní orgány vydaly v návaznosti na pravomocný trestní rozsudek. Podle správních orgánů bylo původního rozhodnutí o udělení licence dosaženo trestným činem, neboť v licenčním řízení byly předloženy nepravdivé revizní zprávy a další podklady neodpovídající skutečnému stavu fotovoltaické elektrárny.

[16] Nejvyšší správní soud v této fázi řízení neposuzuje důvodnost kasační stížnosti ani nepředjímá, zda rozhodnutí správních orgánů a napadený rozsudek krajského soudu obстоjí v meritorním přezkumu. Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí rozhodnutí o podané kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Ani při tomto předběžném posouzení však nelze odhlédnout od povahy věci a od veřejného zájmu, na který poukazuje žalovaný.

[17] V nynější věci totiž stojí proti tvrzené újmě stěžovatelky veřejný zájem na tom, aby licencovanou činnost vykonávaly pouze subjekty, které splňují zákonné podmínky a které získaly oprávnění k výkonu této činnosti zákonným způsobem. Tento veřejný zájem je tím významnější, že podle závěrů správních orgánů vycházejících z trestního rozsudku bylo rozhodnutí o udělení licence dosaženo trestným činem. Přiznání odkladného účinku by přitom dočasně zachovalo možnost pokračovat ve výkonu licencované činnosti založené na rozhodnutí, jehož zákonnost byla právě z tohoto důvodu zpochybněna.

[18] Významný je rovněž veřejný zájem související s hrazením podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Žalovaný upozornil, že pokračování účinků původní licence může vést k dalšímu hrazení podpory subjektu, u něhož je v návaznosti na obnovu řízení zpochybněno splnění podmínek pro její čerpání. Poukázal také na obtíže, které mohou nastat při případném vymáhání neoprávněně vyplacené podpory. I tato okolnost posiluje závěr, že přiznání odkladného účinku by v nynější věci zasahovalo do důležitého veřejného zájmu.

[19] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že stěžovatelka dostatečně nekonkretizovala a nedoložila újmu, která jí má v důsledku nepřiznání odkladného účinku hrozit. Naproti tomu újma veřejnému zájmu je v nynější věci zřejmá a vyplývá jak z povahy licencované činnosti, tak z okolností, za nichž mělo být původního rozhodnutí o udělení licence dosaženo, a z možného dalšího hrazení podpory. Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto nejsou splněny.

IV. Závěr

[20] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

pokračování

[21] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Soud proto výrokem II. tohoto usnesení vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla uložena povinnost zaplatit poplatek dle § 7 odst. 1 citovaného zákona. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

[22] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně NSS;
- pomocí QR kódu

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol: **1080406926**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. června 2026

Pavel Molek
předseda senátu